

شناسه	قانون - آیین نامه	تاریخ تهیه گزارش	۱۴۰۳/۰۸/۰۹
عنوان موضوع	عدم تنظیم آیین نامه های اجرایی مواد ۲۱، ۱۴، ۴ و ۴۴ قانون توزیع عادلانه آب و مواد ۳۱ الی ۳۴ قانون افزایش بهره وری		
مرجع طرح موضوع	صندوق حمایت از توسعه بخش کشاورزی استان		
شرح موضوع	در گذشته نیاز به قاعده مند کردن مسائل مرتبط با آب چندان محسوس نبود و اندک قواعد و مقرراتی که وجود داشت، برای حل و فصل مسائل مربوط به آب کفایت می کرد. در واقع تقاضا یا نیاز به مصرف آب، بسیار کمتر از آبی بود که عرضه می شد. مصرف آب نیز آزاد بود و بدون هیچ گونه مداخله دولت یا حکومت در اداره یا نحوی مصرف آن انجام می شد. لیکن افزایش جمعیت و نیز توسعه دامنه فعالیت های انسانی در عرصه های مختلف اقتصادی، اجتماعی و سیاسی و افزایش مصرف آب سبب محدود شدن حق برداشت یا استفاده آزاد از آب ها گردید. هر چند که در قوانین ادوار گذشته، از جمله «قانون حمورابی»، «قانون حق الارض و حق الماء طواحین اربابی واقعه در اراضی خالصه دولتی» (مصوبه ۳۰ جوزا ۱۳۰۱ شمسی) و قوانین موجود، خصوصاً قانون مدنی، اشاراتی به چشمه، چاه، قنات، حریم و... شده است، ولی اولین قانون مختص آب در تاریخ شهریور ۱۳۰۹ به نام «قانون راجع به قنات» تدوین و تصویب شد که ماده دهم به آن نهرها، رودخانه ها و حقا به اشاره کرده است. پس از آن، «قانون اجازه تأسیس بنگاه آبیاری» در ۲۹ اردیبهشت ۱۳۲۲ به تصویب رسید که تاریخ ۱۱ مرداد ۱۳۳۴، تحت عنوان «قانون اصلاح قانون تأسیس بنگاه آبیاری و امور مربوط به آبیاری کشور» اصلاح گردید. در ماده سه این قانون، به نظارت در امور آبیاری و تشخیص حقا به و ثبت آن در دفاتر مخصوص اشاره شده است. در ۲۷ تیرماه ۱۳۴۷، قانون آب و نحوه ملی شدن آن در ۶۶ ماده و ۳۵ تبصره به تصویب مجلسین آن زمان رسید و ماده ۶۵ آن کلیه قوانین و مقررات مغایر آن قانون را، در قسمت مغایر بالصراحه، بلا اثر دانسته است. مواد ۵ تا ۸ این قانون، به مورد اجازه مصرف و نحوه تشکیل و اختیارات هیأت های سه و پنج نفری و شرح وظایف و تکالیف آن ها، اختصاص داشت. پس از پیروزی انقلاب اسلامی، قانون مذکور با اندک تغییراتی تحت عنوان «قانون توزیع عادلانه آب» در ۵۲ ماده و ۲۷ تبصره به تصویب رسید که ماده ۵۲ آن، همانند ماده ۶۵ قانون آب و نحوه ملی شدن آن، کلیه قوانین و مقررات مغایر آن را، در قسمت مغایر بالصراحه، بلا اثر اعلام کرد. در حال حاضر قانون فوق قابلیت اجرایی دارد و مواد ۱۸، ۱۹ و ۲۰ این قانون که فصل سوم از آن قانون است، به آب های سطحی، حقا به و پروانه مصرف معقول اختصاص دارد. این مواد برای رسیدن به مصرف معقول راهکارهایی ارائه کرده اند. صندوق حمایت از توسعه بخش کشاورزی طی نامه ۵/۱۸۰۸/ص مورخ ۱۴۰۳/۰۵/۳۱ اعلام نمود قوانین موجود یا به صورت ایجابی و به طور غیر مستقیم و تلویحی در حوزه اقتصادی بخش کشاورزی تاثیر دارند و یا به صورت سلبی و بطور مستقیم و بدون لفافه اثر می گذارند. به دلیل عدم شفافیت ضمانت اجرایی قوانین در حوزه تکالیف دستگاه های اجرایی دولتی مشاهده می شود در نگارش آیین نامه ای اجرایی قوانین وضع شده بعضاً تفسیر به رأی توسط مسئولین صورت می گیرد. این در حالی است که وزارت متبوع و یا وزارتخانه های ذینفع با گزینشی عمل کردن بخشی از مفاد قانونی و عدم توجه به سایر موارد قانونی مشکلاتی را برای حوزه های اقتصادی بالاخص بخش کشاورزی ایجاد کرده است. در این خصوص می توان عنوان نمود علی رغم گذشت ۴۲ سال از قانون توزیع عادلانه آب مفاد ۴، ۱۴، ۲۱، ۴۴ همچنین مفاد ۳۱ الی ۳۴ قانون بهره وری تا اکنون آیین نامه های اجرایی مفاد مذکور توسط دستگاه متولی نگارش نشده است.		

ماده ۴ قانون توزیع عادلانه آب: در مناطقی که به تشخیص وزارت نیرو مقدار بهره‌برداری از منابع آب‌های زیر زمینی بیش از حد مجاز باشد و یا در مناطقی که طرح‌های دولتی ایجاب نماید، وزارت نیرو مجاز است با حدود جغرافیایی مشخص حفر چاه عمیق یا نیمه‌عمیق و یا قنات و یا هر گونه افزایش در بهره‌برداری از منابع آب منطقه را برای مدت معین ممنوع سازد. تمدید یا رفع این ممنوعیت با وزارت نیرو است.

ماده ۱۴ قانون توزیع عادلانه آب: هر گاه در اثر حفر و بهره‌برداری از چاه یا قنات جدیداً احداث در اراضی غیر محیا آب منابع مجاور نقصان یابد و یا خشک شود، به یکی از طرق زیر عمل می‌شود.

الف - در صورتی که کاهش و یا خشک شدن منابع مجاور با کف‌شکنی و یا حفر چاه دیگری جبران‌پذیر باشد با توافق طرفین صاحبان چاه جدید باید هزینه حفره چاه و یا کف‌شکنی را به صاحبان منابع مجاور پرداخت نمایند.

ب - در صورتی که کاهش و یا خشک شدن منابع مجاور با حفر چاه و یا کف‌شکنی جبران‌پذیر نباشد در این صورت با توافق طرفین مقدار کاهش یافته آب منابع مجاور در قبال شرکت در هزینه بهره‌برداری به تشخیص وزارت نیرو از چاه یا قنات جدید باید

تأمین شود. در صورت عدم توافق طرفین طبق بند ج این ماده عمل می‌شود.

ج - در صورتی که با تقلیل میزان بهره‌برداری از چاه یا قنات جدید مسأله تأثیر سوء در منابع مجاور از بین برود در این صورت میزان بهره‌برداری چاه یا قنات جدید باید تا حد از بین رفتن اثر سوء در منابع مجاور کاهش یابد.

د - در مواردی که چاه یا قنات جدید در اراضی محیا حفر و احداث شده باشد و آب منابع مقابل را جذب ننماید، احکام بالا در مورد آن جاری نخواهد شد.

تبصره ۱ - در کلیه موارد بالا بدو وزارت نیرو به موضوع رسیدگی و نظر خواهد داد. معترض می‌تواند به دادگاه صالحه شکایت نماید.

تبصره ۲ - میزان آب منابع مجاور با توجه به آمار و شواهد و قرائن و شرایط اقلیمی توسط کارشناسان وزارتین نیرو و کشاورزی تعیین می‌شود.

تبصره ۳ - هر گاه به تشخیص هیأت سه نفری موضوع مواد ۱۹ و ۲۰ این قانون مسلم شود که خسارت موضوع این ماده ناشی از اشتباه کارشناسان وزارت نیرو بوده خسارت وارده طبق ماده ۴۴ این قانون به وسیله وزارت نیرو جبران خواهد شد.

ماده ۲۱ قانون توزیع عادلانه آب: تخصیص و اجازه بهره‌برداری از منابع عمومی آب برای مصارف شرب، کشاورزی، صنعت و سایر موارد منحصراً با وزارت نیرو است.

تبصره ۱ - تقسیم و توزیع آب بخش کشاورزی، وصول آب بهاء یا حق‌النظاره با وزارت کشاورزی است.

تبصره ۲ - تقسیم و توزیع آب شهری و اداره تأسیسات و جمع‌آوری و دفع فاضلاب در

داخل محدوده شهرها به عهده شرکت‌های مستقلی به نام شرکت آب و فاضلاب شهرها و یا دستگاه مناسب دیگری خواهد بود که در هر صورت تحت نظارت شورای شهر و وابسته به شهرداریها می‌باشند. در صورت نبودن شورای شهر نظارت با وزارت کشور است.

تا تأسیس شرکتها و دستگاههای فوق‌الذکر مسئولیت آب شهرها و جمع‌آوری و دفع فاضلاب آنها به عهده دستگاههایی است که فعلاً بر عهده دارند.

وزارت کشور موظف است با همکاری وزارت نیرو حداکثر تا ۶ ماه پس از تصویب این قانون اساسنامه شرکت‌های فوق‌الذکر یا دستگاه‌های مناسب دیگررا تهیه و به تصویب هیأت وزیران برساند.

تبصره ۳ - تقسیم و توزیع آب بخش‌های صنعتی در داخل محدوده‌های صنعتی، با بخش صنعتی ذیربط خواهد بود.

تبصره ۴ - تقسیم و توزیع آب مشروب روستاها و اداره تأسیسات ذیربط در داخل محدوده روستاها با وزارت بهداشت خواهد بود.

ماده ۴۴ قانون توزیع عادلانه آب: در صورتی که در اثر اجرای طرح‌های عمرانی و صنعتی و توسعه کشاورزی و سدسازی و تأسیسات مربوطه یا در نتیجه استفاده از منابع آب‌های سطحی و زیرزمینی در ناحیه یا منطقه‌ای قنات و چاه‌ها و یا هر نوع تأسیسات بهره‌برداری از منابع آب متعلق به اشخاص تملک و یا خسارتی بر آن وارد شود و یا در اثر اجرای طرح‌های مذکور

آب قنات و چاه‌ها و رودخانه‌ها و چشمه‌های متعلق به اشخاص حقیقی یا حقوقی و حقا به بر آن نقصان یافته و یا خشک شوند به ترتیب زیر برای جبران خسارت عمل خواهد شد.

الف - در مواردی که خسارت وارده نقصان آب بوده و جبران کسری آب امکان‌پذیر باشد، بدون پرداخت خسارت، دولت موظف به جبران کمبود آب خواهد بود.

ب - در مواردی که خسارت وارده ناشی از نقصان آب بوده و جبران کسری آب امکان‌پذیر نباشد خسارت وارده در صورت عدم توافق با مالک یا مالکین طبق رأی دادگاه صالحه پرداخت خواهد شد.

ج - در مواردی که خسارت وارده ناشی از خشک شدن یا مسلوب‌المنفعه شدن قنات و چاه‌ها و چشمه‌ها بوده، و تأمین آب تأسیسات فوق‌الذکر از طرق دیگر امکان‌پذیر باشد، مالک یا مالکین مذکور می‌توانند قیمت عادلانه آب خود و یا به میزان آن، آب دریافت نمایند و یا به اندازه مصرف معقول آب و قیمت بقیه آن را دریافت کنند. در هر صورت وزارت نیرو موظف به پرداخت خسارت ناشی از خشک شدن یا مسلوب‌المنفعه شدن تأسیسات مذکور می‌باشد.

در کلیه موارد بالا چنانچه اختلافی پیش آید طبق رأی دادگاه صالحه عمل خواهد شد.

د - در مواردی که خسارت وارده ناشی از تملک و یا خشک شدن آب قنات و چاه‌ها و چشمه‌ها بوده و تأمین آب مالکین این تأسیسات از طریق دیگر امکان‌پذیر نباشد خسارت مذکور در صورت عدم توافق با مالک یا مالکین طبق رأی دادگاه صالحه پرداخت خواهد شد.

ه - نسبت به چاه‌ها و قنات و سایر تأسیسات بهره‌برداری از منابع آب که طبق مقررات غیر مجاز تشخیص داده شود خسارتی پرداخت نخواهد شد.

و - در مورد اراضی که از منابع آب طرح‌های ملی در داخل و یا خارج محدوده طرح آبیاری می‌شود و خسارات آنها طبق این قانون پرداخت شده‌است بهای آب مصرفی طبق مقررات و معیارهای وزارت نیرو مانند سایر مصرف‌کنندگان آب از طریق مصرف‌کننده باید پرداخت شود.

ز - در صورتی که در اثر اجرای طرح خسارتی بدون لزوم تصرف و خرید به اشخاص وارد آید خسارات وارده در صورت عدم توافق طبق رأی دادگاه صالحه پرداخت خواهد شد.

ماده ۵۱ قانون توزیع عادلانه آب: آیین‌نامه‌های اجرایی این قانون توسط وزارتین نیرو و کشاورزی بر حسب مورد تهیه و پس از تصویب هیأت وزیران قابل اجرا خواهد بود.

ماده ۳۱ قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی: از تاریخ تصویب این قانون، دولت موظف است حمایت‌های قانونی خود از بهره‌برداران و تولیدکنندگان بخش کشاورزی و منابع طبیعی را با اولویت تولید محصولات زیر تنظیم و اقدام نماید:

الف - محصولات راهبردی: محصولاتی که مستقیماً در امنیت غذایی نقش دارد و به این واسطه ضرورتاً باید در داخل کشور تولید شود.

ب - محصولات ویژه: محصولاتی که بیشترین ارزش تولید را به ازاء نهاده‌های مصرف شده ایجاد می‌نماید و یا حلقه‌های بزرگتری در زنجیره ارزش ایجاد و می‌تواند محور رشد بخش کشاورزی باشد و یا با توجه به مزیت‌های صادراتی، حداقل ده درصد (۱۰٪) سهم بازار دنیا را در اختیار خود دارد.

پ - محصولات خاص منطقه‌ای: محصولاتی که تولید آنها در کشور ممکن است همراه با مزیت نباشد ولی به واسطه شرایط خاص منطقه‌ای، تولید آنها اجتناب‌ناپذیر است و باید در جهت ایجاد مزیت برای آن محصولات اقدام نمود. ترکیب نوع محصولات در طبقه بندی فوق‌الذکر طی برنامه‌های پنج‌ساله توسعه کشور توسط وزارت جهاد کشاورزی تعیین و ابلاغ می‌گردد.

ماده ۳۲ قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی: در اجراء ماده (۳۱) این قانون، وزارت جهاد کشاورزی مکلف است در قالب بودجه‌های سنواتی و یارانه‌های مصوب در اختیار، به گونه‌ای برنامه‌ریزی کند که:

الف - از طریق پرداخت مستقیم به تولیدکنندگان با بهره‌وری بالا و دارای روند افزایشی در بهبود شاخص بهره‌وری، رعایت موارد زیست محیطی در تولید و همچنین تولید با کیفیت منطبق بر برنامه‌های الگوی کشت، پاداش بهره‌وری پرداخت نماید.

ب - در جهت رونق بازار بیمه و توسعه بیمه‌اتکایی کشاورزی و افزایش نقش بخش غیردولتی در صنعت بیمه، نسبت به پرداخت یارانه حق بیمه به بیمه‌گران غیردولتی، که در راستای اجراء الگوهای بیمه‌ای مورد تأیید این وزارتخانه عمل می‌کنند، اقدام نماید.

ج - به منظور کاهش آثار زیانبار مخاطرات و بیماری‌های مشترک انسان و دام و تثبیت نوسانات درآمد تولیدکنندگان محصولات دامی و سایر محصولات هدف‌گذاری شده، نسبت به برقراری بیمه‌های تمام‌خطر اجباری اقدام نماید. محصولات هدف‌گذاری شده، توسط وزارت جهاد کشاورزی انتخاب و اعلام می‌گردد.

د - به منظور توسعه صادرات و استفاده از مزیت‌های نسبی بخش کشاورزی، نسبت به پرداخت یارانه صادرات برای محصولات صادراتی منطبق بر استانداردهای بازارهای هدف بخش کشاورزی اعم از کمک‌های بازاریابی، جایزه صادراتی، اعتبارات صادراتی، تضمین مخاطرات ناشی از صادرات، یارانه کمک‌های غذایی به کشورهای هدف، اقدام نماید. آیین‌نامه اجرایی این ماده حداکثر شش ماه پس از تصویب این قانون، به پیشنهاد وزارت جهاد کشاورزی به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۳۳ قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی: از تاریخ تصویب این قانون، علاوه بر اجراء قانون خرید تضمینی محصولات کشاورزی، در قالب بودجه‌های سنواتی و اعتبار مصوب، سیاست قیمت تضمینی نیز برقرار می‌شود. تولیدکنندگان محصولات کشاورزی می‌توانند محصولات خود را در بازار بورس تخصصی کالای کشاورزی عرضه نمایند. در صورت کاهش قیمت بورس نسبت به قیمت تضمینی اعلام شده از سوی دولت، مابه‌التفاوت آن توسط دولت به تولیدکنندگان پرداخت می‌گردد. وزارت جهاد کشاورزی مکلف است هر ساله متناسب با شرایط تولید و بازار، محصولات

تحت سیاست خرید و قیمت تضمینی را انتخاب و اعلام نماید. آیین نامه اجرایی این ماده حداکثر شش ماه پس از تصویب این قانون به پیشنهاد وزارت جهاد کشاورزی به تصویب هیأت وزیران می رسد ماده ۳۴ قانون افزایش بهره وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی: دولت موظف است به منظور تنظیم روابط، تعیین راهبردها و شیوه های عملی و راه های کمی و کیفی تحقق سیاست های سند چشم انداز بیست ساله کشور در بخش کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست، «سند ملی توسعه بخش کشاورزی»، «سند ملی توسعه منابع آب»، «سند ملی حفاظت محیط زیست و توسعه پایدار» در افق چشم انداز ۱۴۰۴ هجری شمسی با برش های سه برنامه پنج ساله را حداکثر ظرف شش ماه پس از تصویب این قانون تدوین و به تأیید مجلس شورای اسلامی برساند. لذا موضوع در چهارمین نشست کارگروه حمایت از کسب و کار استان بررسی شد.	
مطابق ماده ۵۱ - آیین نامه های اجرایی این قانون توسط وزارتین نیرو و کشاورزی بر حسب مورد تهیه و پس از تصویب هیأت وزیران قابل اجرا خواهد بود. با عنایت به نظر بخش خصوصی در این حوزه موارد مواد ۲۱، ۱۴، ۴ و ۴۴ قانون توزیع عادلانه آب نیازمند تدوین آیین نامه هایی است تا شفافیت اجرایی در این حوزه مشخص گردد ماده ۳۱ قانون افزایش بهره وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی محصولات ویژه، محصولات خاص، محصولات راهبردی، محصولات خاص منطقه ای، طبقه بندی فوق الذکر طی برنامه های پنج ساله توسعه کشور توسط وزارت جهاد کشاورزی تعیین و ابلاغ می گردد و بر اساس ماده ۳۳ قانون برنامه هفتم توسعه برنامه تولید بهینه (الگوی کشت) محصولات موضوع ماده (۳۱) قانون افزایش بهره وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی مصوب ۱۳۸۹/۴/۲۳ را بر اساس یک برنامه پنجساله تهیه و هرساله تا سه ماه قبل از شروع سال زراعی در هر حوضه آبخیز و دشت، تعیین و کلیه حمایت های قیمتی و غیرقیمتی خویش را بر اساس این برنامه اجرا نماید. همچنین در ماده ۳۲ تا ۳۴ قانون افزایش بهره وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی بند های آن میبایست آیین نامه اجرایی تدوین و حداکثر شش ماه پس از تصویب این قانون، به پیشنهاد وزارت جهاد کشاورزی به تصویب هیأت وزیران برسد که این مهم محقق نشد.	ایرادات و مشکلات مطروحه
نظرات اعضا حاضر در جلسه کارشناسی: چهارمین نشست کارگروه حمایت از کسب و کارهای دبیرخانه شورای گفت و گوی دولت و بخش خصوصی استان با دستورکار عدم تنظیم آیین نامه های اجرایی مواد ۲۱، ۱۴، ۴ و ۴۴ قانون توزیع عادلانه آب و مواد ۳۱ الی ۳۴ قانون افزایش بهره وری برگزار شد. «حمیدرضا رضوی خبیر»، مدیرعامل صندوق حمایت از توسعه کشاورزی استان در تشریح دستور کار این جلسه، عنوان کرد: برخی از قوانین حوزه کشاورزی مثل، آسیبزا و مانع توسعه هستند. از سویی، برخی ظرفیت های قانونی در حوزه کشاورزی اجرایی نشده و به آیین نامه نیاز دارد. همچنین، تفسیرهای نادرست قوانین، اشکالات زیادی به وجود می آورد:	جمع بندی جلسه کارگروه تخصصی (کارشناسی) به تاریخ ۱۴۰۳/۰۷/۲۳

۱- بخشی از قانون توزیع عادلانه آب از جمله مواد ۴ و ۱۴ و ۲۱ و ۴۴ این قانون بدلیل عدم تدوین آیین نامه های مربوطه، اجرایی نشده اند.

۲- مطابق قانون توزیع عادلانه آب، هرزمان ذینفع آب زیرزمینی مشکلی با اجرای صحیح مواد قانونی داشته باشد، میتواند به دادگاه صالحه مراجعه و طرح شکایت یا دعوی نماید ولی درحال حاضر طبق ماده واحده قانون تعیین تکلیف چاه های غیر مجاز کشاورزی دعاوی و شکایات بدوا در کمیسیون رسیدگی به شکایات آب های زیرزمینی رسیدگی می شود و متأسفانه ایرادات اساسی به نحوه رسیدگی و رعایت اصول و آیین دادرسی در این کمیسیون وجود دارد که نیاز به اصلاح یا بازنگری در ساختار و یا در اجرا دارد از جمله در دعاوی که یک طرف آن شرکت آب منطقه ای است، رییس یا نماینده اداره حقوقی شرکت آب منطقه ای بعنوان وکیل شرکت حضور دارند، درحالیکه طرف دیگر دعوی اگر ذینفع بخش خصوصی باشد از چنین امکانی محروم است. همچنین تشکیل جلسات این کمیسیون نمی تواند در شرکت آب منطقه ای باشد و باید در یک محل بیطرف باشد. که هردومورد فوق الذکر با اصول دادرسی عادلانه و منصفانه منافات دارند. پیشنهاد می گردد یک شعبه ویژه قضایی بجای این کمیسیون به این امر اختصاص یابد و تا زمان محقق شدن آن تمامی موارد آیین دادرسی که در دادگاه ها و سایر مراجع قضایی اعمال می گردد در این کمیسیون نیز رعایت و اعمال گردد.

نماینده شرکت آب منطقه ای در این خصوص اظهار کرد: ایجاد شعب اختصاصی خارج از اختیار شرکت آب منطقه ای است و می بایست مراجع بالا دستی در این خصوص اعلام نظر نمایند.

دستگاه های استانی دارای نماینده در جلسه:

دفتر هماهنگی امور سرمایه گذاری و اشتغال استانداری خراسان رضوی، سازمان مدیریت و برنامه ریزی استان خراسان رضوی، سازمان جهاد کشاورزی خراسان رضوی، معاونت غذا و دارو دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی مشهد، شرکت آب منطقه ای خراسان رضوی، مدیرعامل صندوق حمایت از توسعه بخش کشاورزی خراسان رضوی، اتاق اصناف کشاورزی استان خراسان رضوی، کانون انجمن های صنفی کارفرمایی صنایع خراسان رضوی کمیسیون کشاورزی، امور دام و طیور و صنایع وابسته.

جمع بندی مورد توافق اعضا:

با توجه به ماده ۵۱ قانون توزیع عادلانه آب که مورد تاکید قرار گرفته است که آیین نامه های اجرایی این قانون توسط وزارتین نیرو و کشاورزی تهیه و پس از تصویب هیأت وزیران قابل اجرا خواهد بود، اما تاکنون آیین نامه اجرایی مواد ۴، ۱۴، ۲۱، ۴۴، قانون توزیع عادلانه آب بعد گذشت بیش از ۴۰ سال از تصویب قانون تهیه نشده است و همچنین در خصوص مواد ۳۱ الی ۳۴ قانون بهره وری نیز نیاز به تهیه آیین نامه می باشد لذا مقرر شد ضمن طرح در جلسه شورا، نمایندگان استانی وزارتین نیرو و جهاد کشاورزی موضوع تهیه آیین نامه ها ظرف مدت ده روز به صورت ملی پیگیری نمایند.

با توجه به ماده ۵۱ قانون توزیع عادلانه آب که مورد تاکید قرار گرفته است که آیین‌نامه‌های اجرایی این قانون توسط وزارتین نیرو و کشاورزی تهیه و پس از تصویب هیأت وزیران قابل اجرا خواهد بود، اما تاکنون آیین‌نامه اجرایی مواد ۴، ۱۴، ۲۱، ۴۴، قانون توزیع عادلانه آب بعد گذشت بیش از ۴۰ سال از تصویب قانون تهیه نشده است و همچنین در خصوص مواد ۳۱ الی ۳۴ قانون بهره‌وری نیز نیاز به تهیه آیین‌نامه می باشد لذا مقرر شد ضمن طرح در جلسه شورا، نمایندگان استانی وزارتین نیرو و جهاد کشاورزی موضوع تهیه آیین‌نامه‌ها ظرف مدت ده روز به صورت ملی پیگیری نمایند.	پیشنهادهات
۱- صورتجلسه چهارمین نشست دبیرخانه شورای گفت و گو مورخ ۱۴۰۳/۰۷/۲۳ ۲- نامه ۵/۱۸۰۸/ص مورخ ۱۴۰۳/۰۵/۳۱ صندوق توسعه بخش کشاورزی ۳- قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی مصوب سال ۱۳۸۹ مجلس شورای اسلامی ۴- قانون توزیع عادلانه مصوب سال ۱۳۶۱ مجلس شورای اسلامی	فهرست مستندات و مدارک پشتوانه